
DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

DIABETE MELLITO.

DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS,
DE
DIABETE MELLITO;

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi Admodum Viri

D. GEORGII BAIRD, SS. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NECNON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu,

Et Nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ Decreto,

PRO

GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

JOANNES BARTER BENNETT,
HIBERNUS.

SOCIET. REG. MED. EDIN.

SOC. EXTRAORD.

SOCIET. REG. PHYS. EDIN. SOC. HON. ET

PRÆSES ANNUUS;

NECNON,

SOC. NUPER HIB. MEDIC. SOCIUS,

AD DIEM 12 SEPTEMBRIS, HORA LOCOQUE SOLITIS.

Unde ergo post tot detecta nova non accessit major arti medicæ firmitas?

VAN SWIETEN.

EDINBURGI:
CUM PRIVILEGIO,
APUD ROBERTUM ALLAN.

MDCCCI.

DANIELI LANE

DE CORCAGIA

ARMIGEROS

IOANNES B. BENNETT

Digitized by the Internet Archive
in 2020 with funding from
Wellcome Library

DANIELI LANE,

DE CORCAGIA,

ARMIGERO,

JOANNES B. BENNETT,

S.

VIR SPECTATISSIME,

HANC occasionem quam mos hujus academiae mihi obtulit, palam testandi, quam TIBI TUISQUE beneficiis maxime devinctus sum, lubentissime arripio. Civi quidem omni carus es; quicquid enim saluti communi contulisse videbatur, id a te semper, et praesertim temporibus hisce periculosis, enixè consulebatur.

Etsi vero Cives tibi plurima debeant, etsi benevolentia vestra prorsus singularis, morum suavitas, et vitae integritas omnibus notissimæ sint, ingratus quidem haud injuriâ, existimarer, si amicitiam, quâ me, a die illo infausto, quo fatum ineluctabile patriam medico atque Chirurgo peritissimo, te fratre delectissimo et me, præceptori atque amico fidelissimo, heu! spoliavit, nunquam cumulare desisti, silentio præteream.—Vox revera deficit—Vale Vir egregie, et crede quod de hac animum semper gratissimum geram, et quod ad extremum vitae periculum eam meminisse juvabit.

Dabam Edinb. prid. Id. Sept. MDCCCI.

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

DIABETE MELLITO.

JOANNE B. BENNETT AUCTORE.

ORGANA, quæ urinæ fecernendæ inserviunt, multis et sane haud levibus obnoxia sunt vitiis, gravissimis sæpe daturis originem ærumnis, morte sola finiendis. Inter horum tristissima Diabetes haud immerito recensetur; optimo igitur jure medicorum attentionem vindicat; et sane vindicavit. Neque alius extat morbus, cui, nuperis annis, majorem impenderunt laborem aut quem diligentius indagârunt medici; neque operam perdiderunt,

A

nam

nam et ejus naturam quodammodo explorârunt et curandi viam feliciorē inierunt. Antiqui in hoc morbo parum versati, nihil fere de eo quod attentionem recentiorum mereatur, literis mandârunt. An hoc felicitati temporis vel medicorum incuriæ tribuendum, non constat. Antiquorum autem diligentia in morbis describendis, Diabetem tunc temporis rarius saltē occurrisse, fuadet.

GALENUM eum bis tantum, per totum vitæ curriculum vidisse, apparet ; sic enim habet, “ E-
 “ quidem eum bis vidi, supra modum sitientibus,
 “ infirmis atque idcirco affatim bibentibus, celeri-
 “ terque per urinam reddentibus epotum tale,
 “ quale biberant *.” Dulcedinem autem urinæ, signum, quod maxime eminet, ex toto neglexerunt : WILLIS eam primum detexit †, et DOBSON
 felici

* GALEN. de Locis Affectis, Lib. VII. cap. 3.

† DOCTOR GIRDLESTON antem affirmat, Herculem Saxonium, priusquam WILLIS innotuit, hanc notasse ; non autem ut mihi videtur, sat valida ratione.

felici successu vestigia ejus premens, rem iteratis experimentis, ultra dubium posuit.

Diabetes non æquo impetu in omni regione grassatur: Britanniam præ aliis infestare videtur, et Scotiæ incolæ eo sæpius plectuntur. LOMMIUS, unum tantum hujus morbi exemplum, se vidisse affirmat; et FRANK, de Diabete agens, sic procedit:—“ Rarissimam ægritudinem dixerunt esse
 “ Diabetem sive Dipfacum, ac nos ipsi, viginti per
 “ annos, in patria Germana, diversas inter gentes,
 “ medicinam exercentes, modo tria, quæ multis
 “ nec unquam se offerunt, hujus morbi conspeximus exempla *.”

Duas hujus morbi species vulgo enumeraverunt auctores; *Inspidam* nempe, et *Mellitam*. Certe, si ulla sit apud auctores fides, Diabetes sæpe apparuit, ubi urina, accurato examini subiecta, nullas dotes saccharinas exhibuit. Ex viginti ægris,

A 2

et

* FRANK de Hom. Morbis Curandis, Tom. V. Lib. V.

et amplius qui curæ GREGORII nostri mandati fuerant, tres priori, et reliqui posteriore laborabant : et tale sane inter has species intercedit commercium, ut hic naturæ scrutator accuratissimus unam sæpe in alteram transire affirmare non dubitet *. Utcunque autem hoc erit, de Diabete Mellito solo hîc agere statui.

Varias hujus morbi auctores protulerunt definitiones ; quas inter eminent hæ a Cel. HOME et ROLLO traditæ ; eas igitur, hic subjunxisse non abs re foret :—

Cl. HOME. “ Urina aucta et subdulcis ; fitis
 “ perpetua ; cutis arida ; et plerumque squam-
 “ mosa †.”

Cel. ROLLO. “ Desiderium cibi inexplebile ;
 “ fitis perpetua, urina aucta et subdulcis ; pulsus
 “ fre-

* Audi Prælectiones.

† HOME, Clin. Hist. et Experiments, p. 320.

“ frequens; calor parum auctus; cutis arida,
 “ cum marcore *.”

His adjicere licet “ Plerumque cum phymosi et
 “ urethræ ardore,” ut Doct̃or GIRDLESTON be-
 ne notat, “ As there is reason to believe, that the
 “ phymosis is often the only symptom which has ex-
 “ cited the attention of the patient; that symptom
 “ with the sensation of heat in the urethra on
 “ making urine, ought to be noticed in the noso-
 “ logical definition of this disease †.”

H I S T O R I A.

Hic morbus, insidiosè plerumque et subdolè
 obrepens, diu ante subesse potest, quam ulla signa
 haud dubia Diabetem adesse testantur. Et hinc
 forsan,

* ROLLO on Diabetes Mellitus?

† GIRDLESTON, loc. cit. p. 53.

forfan, nulla, ex primo morbi impetu, accurata adumbratio præfertim apud veteres existit, nisi quod in ARETÆO invenire est, excipias. Huic autem auctori utcunque eleganti et accurato, non omnino fidendum est; de morbo enim (ut ipse observat) parum experientiæ habuit, et forfan nonnulla symptomatum, quæ enumerat, vinculo haud indissolubili cum Diabete copulantur.

Sitis ab initio molestè intenditur; et urina solito frequentius redditur: sed æger, parum sollicitus, auctum potûs desiderium in causa esse, cur urina solito copiosius excernatur, sibi persuadet. Haud raro quoque appetentia cibi inter prima symptomata multum augetur; aliquando implacata edendi rabies urget; ventriculus flatibus distenditur, et sensus, verbis haud facile describendus, circa præcordia ægro haud parum incommodi creat. Saliva viscida, spumosa, et albida apparet, et ad eam expuendam sæpe nititur ægrotans; saporem subdulcem vel subacidum conquestus.

Lingua a statu sano parum deflectit; media autem sæpe albescit, dum margines intensius rubescunt.

Gingivæ solito rubriores, et tumidæ apparent; dentes hæud raro labefacti in alveolis vacillant; dum crines sine dolore avelli dicuntur. Doloris circa lumbos, vel debilitatis sensus sæpe percipitur; vires gradatim imminuuntur. Calor parum augetur; arteriarum ictus aliquantum incitantur; alvus firmiter compressa, catharticis etiam acrioribus ægre movenda; et quæ dejici solent, parum fœtent.

Cutis fit squammosa et arida, in rimas dehiscit, et squamulas hæud raro deponit:

Morbo progrediente, omnia signa fiunt graviora. Fauces arent; sitis importuna et insatiabilis ægrum perpetuo fatigat, dum assiduus ad mingendum stimulus, imperio voluntatis vix auscultans, noctu fere molestior, placidum adimit somnum, ægrum

grum continuo sollicitum tenet, viresque convellit.

Quantitas urinæ enormiter augetur; omnia ingesta, ut fidi auctores testantur, haud raro exsuperans; sed media quantitas ex octo ad viginti quatuor libras quotidie excernitur. Nec defunt exempla, ubi usque ad, etiam ultra, quinquaginta libras urina profusa fuerit. Sed qualitas, non minus quam quantitas materiæ excretæ attentionem summam exposcit: urina enim attentius explorata, solitum odorem et saporem salinum amisisse, et dotes a statu sano alienissimas adeptam esse constabit. Color urinæ mel in aqua parcius solutum sæpe multum refert; plerumque minus saturata quam in benevalentibus, excernitur, et parum sedimenti deponit. Ex hoc autem urinam solitis salibus spoliari colligere haud fas est; si enim portio urinæ haud exigua vaporationi subjiciatur, secundum experimenta Celeb. HOPE accurata admodum, qui hujus rei indagandæ modum primùm feliciter instituit;

hi semper, si urina peritè tractata fuerit, elici queant *. Crusta oleosa sæpe obducitur; odor subacidus, et sapor subdulcis invenitur.

Chemicè tractata, non solita exhibet phænomena; aqua enim calcis, vel alkali caustico adjecto, nulla (ut vulgo receptum est.) ammoniæ indicia sese ostendunt. Si urinae hoc morbo laborantium uncia sedecim vaporationi subjiciantur, ex uncia ad unciam cum dimidio materiei tenacis, subfuscae, saporis nauseosi et subdulcis, quæ faeces sacchari ex toto refert, obtineri potest. Si cum hoc extracto acidum nitricum idoneâ quantitate distillatum fuerit, hac oxydatione, acidum oxalicum formatur. Urina Diabeticorum mutationibus quas sponte subit, relicta, non, ac in fanis, continuo in putredinem ruit, sed fermentata vinosa e quibus alkohol elici potest, prius fiunt. Neque acidis, neque calore cogitur.

B

Morbi

* Audi Praelectiones Clinicas et Chemicas.

Morbi invicti indies ingravescunt signa. Et si adfit importunissima et perpetua voracitas, æger, propter turbas quas ciet, cibum omnigenum reformidat et averfatur; arentibus faucibus, sitim restinguere nulla valent pocula. Calor molestus viscera extorret. Dolor circa lumbos perpetuo adest, et urinæ retinendæ haud raro amittitur potestas, quæ acris continuo stillicidis elabens, partes vicinas, et glandem penis præfertim excoriat.

Febrili ardore, haud raro hecticam simulante, perpetuo plectitur ægrotans. Pulsus debilis, frequens et intermittens evadit. Volæ manuum et pedum plantæ molestissime incalescunt. Cutis arida, pergamenæ instar, nullo madore irrigatur. Ulcera, quæ sanationem vix admittunt, in variis partibus suboriuntur; signa hydropis, vires morbo penitus labefactas testantia, sese produnt. Macie extrema conficitur æger; oculi squallidi, languescentes intra orbitas subsidunt, et convulsiones, mortem

mortem jam vicinam et enixe exoptatam prægredientes, tandem superveniunt.

CADAVERUM SECTIO.

QUE diabetorum cadavera scrutantibus apparuerunt, locum de naturâ et etiam de sede Diabetis dubitandi adhuc reliquisse legendum est; neque enim cuinam præsertim viscerum, si ulli, labes et prima morbi origo insint, plane ex hujusmodi incisione constat: varia enim variis sese obtulerunt. Ex plerisque autem erui potest renes sere semper a statu sano aliquantulum aberrasse, et solito capaciores, flaccidiores, et pallidiores apparuisse.

BONIFUS in tribus casibus renes flaccidos inveniebat; quod quoque RUYSEN, duo hoc morbo peremptorum cadavera inspicienti, sese obtulit. LIEUTAUD, cum multis aliis, hoc etiam notat; et sequentia, ut Cl. Doctori HOME obveniebant, hinc recenseri optimo jure debent:—

“ On examining the kidneys, the left was lar-
 “ ger than natural, and its substance softer.
 “ There was no uncommon appearance in the
 “ right kidney, except a greater degree of soft-
 “ nefs. The substance of both kidneys had a
 “ sour odour. The ureters were of a natural
 “ size. The coats of the bladder were stronger
 “ than common, and no lacteals could be obser-
 “ ved about the neck of it; as some have sus-
 “ pected that much of the fluid is deposited in
 “ the bladder by some retrograde action of the
 “ lymphatics. All the glands of the mesentery
 “ and mesocolon were enlarged, of a pale colour,
 “ and firm consistence. The vascular system of
 “ the mesentery was rather large. The liver was
 “ natural, and had some firm adhesions to the
 “ colon. The large intestines were much loaded
 “ with hard fæces. The rest of the Abdominal
 “ and Thoracic viscera were natural *.”

MEAD culpam præsertim in Hepar rejecit.

HOME

* HOME, Clinical Experiments, p. 334.

HOMÉ non item, ut supra videre est; et CULLENUS perillustis sic habet: —“ In twenty instances which I have seen, there was not any evident affection of the liver *.”

VAN SWIETEN renes odorem subacidum emittentes invenit.

SIGNORUM QUORUNDAM RATIO.

SITIS et cutis ariditatis ratio fatis impromptu est. Optimè enim innotuit, una secretionè præter modum adaucta, alias fere imminui. Hinc sudore profusius manente, urina parca evadit; et vice versa. Hydropè laborantes quoque hujus legis cui subjicitur œconomia animalis optimum præbent exemplum; fluidis enim copiosius quam in statu sano ad telam cellulosam vel corporis cavitates determinatis, arent fere fauces, et sitis perpetua urget.

Ocularis

* First Lines, Vol. IV. p. 89.

Odoris sudoris subacidi ratio, nequaquam ex æquo patet. Alii, quibus maxime placet theoria, materiam saccharinam sanguini inesse, perhibent, hanc materiem ad fermentationem vinosam subeundam proclivem, si non intra corpus, quamprimum ad superficiem pervenerit, in eam rapi. Dum alii, quibus arridet opinio hanc materiem specifica quadam renum actione formari, in sudoris hujusmodi ratione reddenda magis hærent; etsi autem hoc concederetur, non huic theoriæ obiectio insuperabilis exinde oritur. Quid enim vetat quo minus credamus actionem vasorum excernentium cutis, æque ac renum vitiari, quo fit ut hæc materia subacida profluat?

Anasarcae signa, ex debilitate, morbo inveterato superveniente, optimè deducuntur; hinc vasa extrema laxiora et minus renitentia, humorem uberius sinunt elabi, quem lymphatica, æque debilitata, haud facile resorbere valeant.

Quantitas urinæ excretæ enormis. Hæc, quippe
 ingesta

ingesta pluribus libris sæpe excedens, ab siti indomita repeti nequit; saltem rationem non plenam reddit, quando ita accidit. Sunt quibus placuit talem urinæ abundantiam humoribus colliquefactis referre. Nulla autem lymphæ coagulabilis indicia in urinâ Diabeticorum unquam apparent; neque enim calore, neque acido sulphurico cogitur*, quod hanc opinionem penitus convellit.

Quod autem verisimilius apparet, vasis cutis bibulis, fluida solito avidius ingurgitandi officium imponunt plerique auctores; et sane resorbentia per superficiem corporis copiosissimè sparsa, humorem ex aere haurire argumentis haud levibus docemur. CRUICKSHANKS, exemplum quod huc spectat, haud facile infirmandum, verbis sequentibus memoriæ tradidit:—

“ A patient of mine, with a stricture of the
 “ œsophagus, received nothing either solid or li-
 “ quid

* Audi PIEL. GREGORII nostri.

Vide HOME, Clin. Exp. p. 326, et DOBSON.

“ quid into the stomach for two months ; he was
 “ exceedingly thirsty, and complained of making
 “ no water. I ordered him the warm bath for
 “ an hour every evening and morning for a
 “ month. His thirst vanished, and he made
 “ water in the same manner as when he used to
 “ drink it by the mouth, and the fluid descended
 “ readily into the stomach *.”

Boni quoque effectus qui, ex corpore oleo in-
 uncto sæpe profluunt †, idem probant ; urina enim
 haud sine symptomatum levamine sæpe subito im-
 minui observata est, quod cutis spiraculis hujusmo-
 di unctiōne obturatis tribuendum est.

Hanc autem opinionem diu passim receptam,
 auctores quidem nuper infirmare aggressi sunt, et
 ex experimentis de industria institutis, dubia multa
 moverunt, an unquam, cuticulâ illæfâ, aliquid ex
 corporis superficie absorberi possit. Inter fautores
 hujus

* Anatomy of the Absorbent Vessels.

† Audi Prælect. GREGORII.

hujus sententiæ maxime conspicuos SEGUIN et CURRIE eminent. Experimentis autem illius quædam ritè objici possunt; multis sane ambagibus implicata videntur, et aliis quoque quæ exitum omnino contrarium habuerunt, repugnant.

Confectariis, quæ hic ex casu, quem narrat, deducit, multa obstant. Doctor CURRIE, expertus ægrum Dysphagia laborantem per horam in Balneo immersum pondere minimè augeri, exinde nullam absorptionem obtinuisse cogit. Hoc autem non ex dictis patet, quippe ægrotans, quando immersus est, jacturam viginti unciarum pondere, quotidie fecit, quæ, calculis subductis, ad quinque ex sex unciaë partibus omni horâ æqualis fuit. Constat igitur si æger e balneo egressus æquè ac quando in id descendebat ponderavit, aliquo pro jactura concesso, quod pondus amissum adequaret, adeptus fuerit, necesse est. Hinc in balneo quinque ex sex unciaë partibus absorptione accessio fit. Quod quoque absorptionem ulterius confirmat verba Doctoris CURRIE hinc citare licet:—“ That the

“ skin of the patient was always softened, and
 “ the forehead covered with a gentle moisture in
 “ the bath *.” Ex quibus excretionem per cutem augeri colligere fas est; hinc alia causa cur corporis pondus præter solitum imminueretur tunc adfuit, quod necessario ex quodam fonte (absorptione nimirum) compensari debet. Et si alia argumenta in auxilium advocari debent, quo certius confirmetur hæc opinio, sequentia Doctore memorata notasse sat fuerit:—“ That the patient always expressed great comfort from the bath, “ with abatement of thirst; and that subsequent “ to the use of it, the urine had flowed more “ plentifully, and became less pungent †.” Hunc casum diligentius perpendi, quippe consecraria ex eo auctoritate tam gravi deducta, unctiōni cutis, remedio sane haud contemnendo et medicis haud parvi nominis ‡ probato obstarent. Consecraria ex his casibus deducta, non ut mihi videtur, firmo
nituntur

* CURRIE'S Med. Reports on Water, &c. p. 260.

† Loc. cit. p. 259.

‡ Audi Præl. GREGORI.

nituntur firmamento, et hinc contra facta HALLE-RO, Celeb. CRUICKSHANKS, et aliis narrata nequaquam valent; quæ absorptionem per cutem probando rationem urinæ præter modum auctæ optimam reddunt.

Professor noster RUTHERFORD ingeniosus, hypothesein qua nodus solveretur, nulla absorptionis cuticularis ratione habita, excogitavit*. Ponit enim hydrogenium redundantem in pulmonibus, oxygenium fortius attrahere, quâ aqua formatur, per renes cito excernenda. Secundum hanc hypothesein, ut quantitas oxygenii enormis quotidie consumeretur, necesse est. An autem hoc unquam fit, ulteriori experientia probandum restat, antequam huic opinioni, utcunque ingeniosæ assentire licet. Hoc autem cum alia causa jam memorata aliquid ad urinam augendam conferri queat.

De dotibus urinæ saccharinis, cum ad causam proximam pervenerimus, dicere melius erit.

DIAGNOSIS,

PAUCIS absolvi potest. Hysteria, Diabetes insipidus et enuresis, soli sunt morbi, quibuscum unquam confundi periclitatur. Ab hysteria, profusione urinæ chronica, siti, et virium prostratione accuratè fecernitur.

Melleis urinæ dotibus scrutatis, discrimen inter insipidum symptomaticum, et saccharinum diabete-tem clarè innotescit.

In enuresi, senilem ætatem sæpius obsidente, urina, ægro inscio, elabitur, et vires minus proster-
nuntur.

CAUSÆ

CAUSÆ REMOTÆ.

IN his, æque quæ proclivitatem dant, ac quæ morbum prædispositis, cient indagandis, parum adhuc prolecerunt auctores; et Diabetes, nulla causa evidente oblata, plerumque sese manifestat. Qui mediam agunt ætatem frequentius quam senes vel juniores hoc morbo corripiti dicuntur; et hi qui vitam laboriosam, curis laceratam degunt; et tenui victu ex vegetabilibus præsertim conftrato contenti sunt, necesse est sæpius Diabete tententur, quam quibus res amplior domi talibus curis immunes servat; et ut Doctor ROLLO opinatur*, status quidam ventriculi morbidus, vitiata succi gastrici secretionem comitatus, morbo favet. Causæ inter excitantes memoratæ admodum diversæ sunt. Omnia fere quæ corporis robur infringunt, vel cibi concoctionem impediunt, perturbant, huc referri solent; ut liquorum spirituosorum abusus;

potus

* On Diabetes Mellitus.

potus tepidi, ut thea, &c. largius assumpti; ex-
 nationes immodicæ, ut sanguinis vel feminis jactu-
 ra nimia; et præsertim urinæ diureticis acrioribus
 concitatæ; frigus corpori calenti admotum mor-
 bum movisse constat. FRANK hominis nisu ve-
 hentiore Diabete correpti hoc exemplum profert:
 —“ Hic scilicet ob insigne humoris fat longo tem-
 “ pore impositum pondus, post octo demum a
 “ nixu dies, ab insigni ad ultimas lumborum ver-
 “ tebras dolore, tandem a febricula hinc inde, ad
 “ noctem crescente, correptus, insigniter, sitire, et
 “ *urinas quasi lacteas*, atque adeo copiosas
 “ excernere cœpit; ut plures per menses quoti-
 “ die, nunc sexdecim, nunc viginti hujus liquidi
 “ subdulcis libras, potum, licet plurimum ingere-
 “ ret, non parum superantes, per urethram expel-
 “ leret. Sitis ingens, fames aucta, et macies to-
 “ rosi prius hominis extrema cum tanta urinæ
 “ copia collata, hoc in casu vix adeo *purulentam*
 “ quam illam quæ diabetem comitatur tabem la-
 “ tuisse indicare videntur *.”

His

* FRANK de Morbis Curandis, Vol. V. p. 40.

His annumerantur pathemata mentis deprimen-
tia, exanthemata retropulsa; calculi renum, vel
injurix renibus, inflammatione, suppuratione, vel
ictu illatæ; fæces in intestinis accumulatae.

Hydropi quoque supervenisse dicitur*. Sed
de multis harum minus constat; certe nullo dia-
bete subsequente, sæpe applicatae fuerunt. Ali-
quid igitur tenebris obvolutum, quod morbo pro-
clivitatem dat, adhuc latet.

PROGNOSIS.

HÆC in nullo fere morbo quam in Diabete in-
faustior. Raro enim, si unquam medicinx aus-
cultat; et eventus felix rarissime sperandus. Re-
missiones quidem, sed admodum fallaces, sæpe pa-
titur; tandem serius ocyus lethalis evasurus. Si
æger robustus sit, viribus et ætate pollens; si uri-
na non quantitate permagna excernatur, et mate-
ria

* FRANK, l. c.

ria saccharina haud multum scateat; si morbus haud morâ invaluerit, et demum si idonea opportunè adhibeatur curatio, Prognosis non erit tam infausta. Cum autem his contraria accedunt; et æger senili sit ætate, et intemperantiæ deditus; si morbus jam inveteraverit, et urina copiosissime profusa, dotibus saccharinis abundat; de ægri salute desperandum est.

Curfus hujus morbi varius, nunc in spatio quinque vel quatuor hebdomadam ægrum jugulat; nunc eum minutatim consumit, et in plures annos protrahitur. Mortem in propinquo, tumores hydropici, virium prostratio insignis, febris hæctica, nervorum tensiones, deglutitio impedita, demonstrant.

CAUSA

CAUSA PROXIMA.

UBI parum certi constat, causas quæ factis stabiliri nequeunt, conjecturis sæpe admodum vagis, prosequi haud raro conantur auctores medici; et qui hypothesebus fabricandis delectantur, campum, quo excurrere possunt latissimum in Diabete inveniunt; nec sane occasionem amiserunt, sed deliramentis haud raro oblectari, quam ignorantiam profiteri maluerunt.

Non omnes autem, quas de hoc morbo habemus opiniones in medicorum opprobrium redundant; cum sint quædam attentione dignissimæ. Inter theorias de Diabete prolatas, duæ maximè conspicue sunt: nempe, quæ morbum ad defectum assimilationis vel morbidam ventriculi actionem; et quæ ad renes morbido agentes, et materiam a solito diversam secernentēs tribuit. Priori opinioni formam magis definitam nuper induit ROLLO
D celeb.

celeb. et argumentis validioribus patrocinari; aggressus est; concinnè sic sententiam protulit:—

“ This disease, therefore, we alledge, consists in
 “ an increased morbid action of the stomach with
 “ too great a secretion, and an alteration in the
 “ quality of the gastric fluid, producing saccharine
 “ matter; and which remains unchanged by a
 “ decomposition of the vegetable matter taken in
 “ with the food, and a certain defect of assimila-
 “ tion, as connected with digestion, and which
 “ probably may be owing to an excessive activity
 “ of the lacteal absorbents, arising from the pecu-
 “ liar stimulus of sugar in a separate state, or
 “ other matter, but which may also depend on a
 “ sympathetic effect with the morbidly increased
 “ action of the stomach *.”

Qui hanc opinionem tuentur, ut firmetur sententia, ad sitim inexplebilem, appetentiam cibi enormem, cutis ariditatem, pyrexiam, vires prostratas, et sanguinis dulcedinem præsertim, respiciunt.

* ROLLO on Diabetes, Vol. I. p. 231.

unt. Quod ad auctam cibi appetentiam attinet, quam hujus hypotheseos fautores, inter prima morbi indicia fere semper ponunt, etiam concederetur, parum proficiunt.

Quid enim vetat, quo minus ventriculus, insignis consensus organum, renibus insolito agentibus, in consortium rapiatur? Minime autem verum est appetitum adauctum semper Diabetem procedere. Multi casus narrantur, ubi hic parum statu solito aberravit; et in decursu morbi cibi fastidium fere semper occurrit, morbo nihilominus quotidie in pejus ruente.

Magnam virium prostrationem, pyrexiam, partem quandam nobiliorem affectam esse demonstrare affirmant. Hoc solum Diabetem pertinacissimum esse evincit, et morbo diutius protracto, totum systema affectionis particeps fieri, intellectu facillimum.

Quod ad sanguinis dulcedinem attinet, hoc enim cardo rei vertitur, varia opinio est.

DOBSON primus sanguinis dotes, quo clariùs morbi natura elucescat, investigavit, et eum gustu subdulcem esse asserit. Hæc opinio autem aliorum experimentis non confirmata est: HOME dixit, “The serum was saline and natural *;” et HOPE, Chemiæ Professor noster cel. sanguinem Diabeticorum iteratis experimentis accuratissime factis, exploravit, et conclusionem haud absimilem deducit †.

Doct̃or ROLLO sanguinem Diabete laborantium nequaquam easdem ac in sanis, mutationes subire invenit: “In two days, the diabetic blood assumed a caseous appearance on the surface, which disappeared on the evaporation of the serum, and the whole mass became dry and resinous in appearance, without having undergone (unless
“ the

* HOME, Clin. Exp.

† Audi Prælect.

“ the throwing out a slight animal smell for two
 “ or three days, with a mould on the surface of
 “ the crassamentum, be supposed marks of it) any
 “ apparent putrefactive process; and in sixteen
 “ days from the operation, it remained in the
 “ same state: whereas the healthy blood exhibi-
 “ ted evident marks of great putrefaction in four
 “ days, and was obliged to be thrown away on
 “ the seventh *.”

Hinc forsan concludere fas est, sanguinem Dia-
 beticorum, etsi non apparet eum saccharum conti-
 nere, a statu sano tamen alienari, et dotes quibus
 propiùs ad vegetabilium naturam accedit, adeptum
 esse. Hoc igitur annuere videtur, vires concoc-
 trices turbari, quo fit ut chylus male paratus, haud
 penitus in naturam animale[m] convertitur; sed non
 inde plena sacchari in urina contenti ratio sequi-
 tur. Neque hic e vegetabilibus pro cibo assump-
 tis, deduci potest; quippe, his denegatis, sæpe ex-
 cerni perstat; et quantitas hujus materiei plerum-
 que

* ROLLO, loco citato.

que multo major est, quam ex his, utcunque liberaliter devoratis, extrahi potest.

His igitur perspectis, sunt qui renibus vitium tribui debere, contendunt, quippe qui solito flaccidiores, laxiores, plerumque reperiuntur.

Et quidem secretionis sanæ, multo minus perversæ, leges adhuc minime intellectæ, morbidis quibus subjici potest mutationibus, limites ponere vetant. Certissime autem constat, plurimum hanc variare, et a structura organi secernentis vitiata, et a materie ei subjectæ natura, dotesque prorsus insolitas a sanis alienissimas sæpe adipisci. Quidam, fundamento haud forsan firmo innixi, perhibent, renes quasi colatoria, per quos, quicquid diutius retentum sua acrimonia noxium fieret, parum immutatum expellitur, considerari debere*. Renum fere omnino delectorum urinam, ut in sanis

* Vide FOURCROY'S Philosophy of Chemistry.

nis nihilominus fecernentium exempla proferuntur *.

Non igitur apud me est tantam componere litem ; si autem quod mihi probabilius videtur proferre liceat, vitium quoddam virium, quibus assimilatio perficitur, subesse, quo sanguis non probe subactus, et in hoc statu renibus subiectus, horum intendit et pervertit actionem, dixerim.

RATIO MEDENDI.

IN morbo, cujus natura adhuc latet, et qui causis diversissimis excitari dicitur, nullam medendi rationem regularem et constantem esse, minime mirum. Remedia enim quæ aliis prodesse, aliis nocuisse sæpe visa sunt. Nunc roborantia, nunc infirmantia, astringentia, laxantia, emetica, cathartica,

* BAILLIE'S Morbid Anatomy.

tica, diuretica, variis temporibus in usum revocata fuere, et suos habuere laudatores. Nil autem ex his perpetuum; et maléfidæ experientiæ auctoritatem jam dies delevit. Nec etiam ROLLO nuperius profitenti, “That Diabetes is now so far understood as to be successfully cured,” auscultandum; etsi forsan rationem curandi, quàm antè feliciorè, instituit. Hæc præsertim in regimine idoneo consistit. Vegetabilia ex toto dene-ganda sunt, et si unquam, propter fastidium quod diæta ex cibo animali crearet, concedenda sunt, minima saltem quantitate, et ex his quæ in fermentationem minus prona existunt. Caro porcina, vel quæ adiposa et rancida est, optime convenit; ventriculi latratus melius sedat, formationi materiæ saccharinæ fortius obstat, et in siti restinguenda non nihil valere dicitur.

Ex liquoribus spirituosis sedulò cavendum est, nisi usus inveteratus aliquid hujusmodi requirat, et tunc parcissime, utendi sunt. Alcohol aquâ dilutum forsan palmam præripit.

Sulphuretum ammoniæ hepatisatum in auxilium etiam advocavit ROLLO; dosis hujus primùm sit exigua, circiter tres vel quatuor guttæ, ter quaterve in die propinandæ sunt, quæ gradatim secundùm effectus augeantur; nausea, vel vertigine obrepente ex usu ejus desistendum. Opium quoque eodem consilio porrectum, bonos præstitisse effectus dicitur. Emetica ventriculo nocituro onere gravato profuisse dicuntur; hoc enim expellunt, ad corporis superficiem humores determinant, et totum systema, et præsertim ventriculum concutiendo, motus ejus abnormes reprimere saniolemque cibi concoctionem inducere queant.

Tincturam Cantharidum in quibusdam casibus valde proficuum medici quidam, præsertim Dr BRESBEN invenerunt; hic Diabetem hoc remedio non semel profligavit: exemplum juvenis aliis incausum tentatis profert, qui sub usu Cantharidum feliciter convaluit; hæc sunt verba:—" Tandem
" viribus omnino labefactis, et omnibus sympto-
" matis ingravescentibus quod conclamatum foret,
E putavi.

“ putavi. Et non ignarus, cùm in statu sano, tum
 “ in morbido, in vias urinarias peculiari modo o-
 “ perari Cantharides, guttas decem de tinctura
 “ earum bis de die fumendas propinavi. Post-
 “ quam medicinam hanc per quatuor dies adhi-
 “ buerat æger, symptomata mitiora deveniebant.
 “ Idcirco dosin ad viginti, et postea ad triginta
 “ guttas, gradatim auxi. In usu emulsionis con-
 “ filio irritationi cantharidum obviam eundi, eum
 “ durare jubens; hoc methodo vires et caro mi-
 “ ris resituebantur modis; quantitas urinæ dimi-
 “ nutionem magnam patiebatur, et ad colorem
 “ naturalem propiùs accedebat.”

Alumen, serum aluminosum, haud sine fructu
 usurpavit GREGORIUS noster, aqua calcis eodem
 tempore liberaliter propinata.

Doctor FERRIER, Mancuniensis, combinatio-
 nem Cinchonæ flavæ, uvæ ursi, et opii laudibus
 effert; et se exitum Diabeti felicem usu ejus para-
 visse asserit.

Sunt

Sunt qui corpus oleo illinendum jubent ; et GREGORIUS, hoc expertus urinam immixtui inveniebat.

Longum foret, nec operæ pretium, alia bene multa remedia, quæ diversis temporibus laudibus cumularunt medici, percurrere, quippe experientia teste haud comprobata.

Ad singula quoque symptomata quæ maxime urgeat levanda, sedulo respiciendum.

Alvus ut plurimum compressa, catharticis lenioribus ; ut Infuso Tamarindorum cum Senna, Oleo Ricini, Rhæo, solvenda est ; si his obsistit, ad acriora decurrendum. Ad sitim restinguendam potus aciduli propinandi sunt ; huic fini quoque emulsiones mucilaginosæ et oleosæ vim haud levem possident.

Si quibusdam horum remediorum morbus feliciter cessit, cura maxima in longum adhibenda est,

ne in eum iterum relaberetur ; quæ morbo occasionem dederunt cautissimè evitari debent ; et regimine idoneo, leni exercitatione, balneo frigido, et aliis roborantibus, corpus ad pristinum vigorem gradatim revocandum.

Studiis jam academicis peractis, mihi gratias, modò toto animo cordeque, *Watkins Gulielmo Verling*, Armigero, juris peritissimo referre superest ; cujus singularem benevolentiam, dum in celeberrimo DUBLINIENSI COLLEGIO medicinæ incubui, nunquam non expertus sum.

Summam quoque voluptatem mihi affert, amico egregio carissimoque *Sancto Joanni Galway de Mallow*, M. D. qui mecum in hac urbe studia persecutus est, me plurimùm devinctum esse publicè testari. Diu vivat ! ut sui cum laude hominumque beneficio medicinam exercent.